BENJAMIN MAZAR

In recognition of many years of academic activity, his invaluable contributions to the advancement of research and teaching on the Land of Israel and its antiquities, and in acknowledgement of his leading role in the establishment of the University of Haifa.

Born in Cechanowiec in Russia in 1906, he was educated in Germany where he completed his studies in Civilization of the Land of Canaan (1927). He made aliyah in 1929 becoming a teacher at the Reali High School in Haifa. In 1931 he commenced the archaeological activities in Tel-el Mirsin, Beth Shean, Beth Jerach, Ramat Rahel, Kasila and the Temple Mount. This marked a turning point in archaeological research in Israel and became a major contribution to the development of archaeological knowledge.

In 1943 he joined the academic staff of the Hebrew University of Jerusalem where he trained and guided generations of students who later acquired renown as teachers and scholars of world-repute.

He has published some 450 academic works which have gained world-wide recognition as the keystone of research of the Land of Israel in all its aspects. He is the initiator of numerous scientific and academic projects, among which are the Encyclopaedia Biblica and the Quarterly of the Israel Exploration Society. He is the recipient of numerous awards for his publications. These include the Israel Prize and the Itzhak Ben Zvi Prize.

He was the President and Rector of the Hebrew University for many years, during which period the University's activities on Givat Ram were developed and consolidated.

In conjunction with the late Abba Khoushy he initiated the establishment of the University of Haifa, and has been a member of its Board of Governors since its inception. He has contributed greatly to the academic development of the University. בזכות פעילותו המדעית רבת השנים ותרומתו הייחודית לקידום חקירת ארץ־ישראל ועתיקותיה ולהפצת תורה על ארץ־ישראל ועל תולדות עם ישראל, בהעמידו תלמידים רבים, ובזכות תרומתו לייסודה של אוניברסיטת חיפה ולפיתוחה האקדמי, מעניקה אוניברסיטת חיפה לבנימין מזר את התואר "דוקטור כבוד לפילוסופיה".

נולד בציחנוב (רוסיה) בשנת 1906; למד בגרמניה, בה סיים את עבודת הדוקטור בשנת 1931. עלה ארצה בשנת 1928 ולימד בביה״ס הריאלי בחיפה. מ־1931 החל בפעילות ארכיאולוגיה; חפירותיו בתל אל־מיסריו, בבית־שערים, בבית־ירח, ברמת־רחל, בתל־קסילה, בעין־גדי ובהר הבית מציינות את המהפכה שחלה במדע ברמת־רחל, בתל־קסילה בעין־גדי ומהוות תרומה ממדרגה ראשונה בהתפתחותה.

משנת 1943 החל להורות באוניברסיטה העברית בירושלים, בה העמיד דורות של תלמידים, שרכשו לעצמם מוניטין כחוקרים וכמורים בעלי מעמד בעולם.

פירסם כ־450 עבודות מדעיות, שהקנו לו מוניטין בינלאומי והמהוות פריצת דרכים ואבני־פינה בחקירת ארץ־ישראל לכל ענפיה. יזם שורה של מפעלים מדעיים, בהם האנציקלופדיה המקראית וידיעות החברה לידיעת ארץ־ישראל. פעילותו המדעית זיכתה אותו בפרסים רבים, בהם פרס ישראל ופרס יצחק בן־צבי.

שימש כרקטור האוניברסיטה העברית וכנשיאה ופעל לשיקומה בגבעת רם, לפיתוחה ולהתרחבותה. יחד עם אבא חושי זייל יזם את הקמתה של אוניברסיטת חיפה, בה היה לחבר חבר הנאמנים ותרם לפיתוחה האקדמי.